

Itt a piros, hol a piros?

Alapige: Történt, hogy miután Ráhel megszülte Józsefet, Jákób azt mondta Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek haza a szülőföldemre! 26 Add ki a feleségeimet és gyermekeimet, akikért szolgáltam neked! Hadd menjek el, hiszen te tudod, hogy mennyit dolgoztam nálad! [[1Móz 29,20,30](#) ; [Hós 12,13](#)] 27 Lábán azt felelte neki: Bárcsak elnyerném jóindulatodat! Megtudtam a jelekből, hogy teérted áldott meg engem az Úr. 28 És hozzátette: Szabd meg a béredet, amit szeretnél tőlem, és én megadom neked! 29 Jákób azt felelte neki: Te tudod, hogyan szolgáltalak, és mivé lett nálam a jószágod. 30 Az a kevés, amid érkezésem előtt volt, sokra szaporodott, mert megáldott téged az Úr a lábam nyomán. De mikor tehetek már valamit a magam családjáért is? 31 Ekkor Lábán azt kérdezte: Mit adjak hát neked? Jákób így felelt: Nem kell adnod nekem semmit, ha megteszed ezt az egyet: Tovább legeltetem és őrzöm a nyájadat. 32 De ma végigjárom egész nyájadat. Különíts el abból minden pettyest és tarkát, meg minden feketét a juhok közül, és a kecskék közül is a tarkát és a pettyest: ez legyen a bérem. 33 Az mutatja meg, hogy igaz ember vagyok-e, hogy majd amikor eljössz megnézni a béremet, lopott jószág lesz nálam mindaz, ami nem pettyes vagy tarka a kecskék között, és nem fekete a juhok között. 34 Lábán ezt mondta: Jó, legyen úgy, ahogy mondasz! 35 És elkülönítette még azon a napon a csíkos lábú és tarka bakokat, minden pettyes és tarka kecskét, mindazt, amelyiken valami fehérség volt, és minden feketét a juhok közül, és a fiaira bízta. 36 Majd háromnapi járóföldet hagyott maga és Jákób között. Jákób pedig tovább legeltette Lábán többi juhait. 37 Jákób ekkor gyenge nyárfa-, mandulafa- és platánfavesszőket vágott, majd fehér csíkokat faragott beléjük úgy, hogy lecsupaszította a vesszőket a fehér részig, 38 és odarakta a kecskenyáj elé a csíkos vesszőket a vályúkba és itatókba, ahová inni járt a nyáj. Mert akkor szoktak párizni, amikor inni jártak. 39 Ott pározott a nyáj a vesszők előtt, és ezért csíkos lábúakat, pettyeseket és tarkákat ellett a nyáj. 40 Azután különválasztotta Jákób a juhokat, és szembefordította a nyáját Lábán csíkos lábú és fekete nyájával. Így szerzett magának külön nyájakat, amelyeket nem eresztett Lábán juhai közé. 41 Valahányszor a nyáj fejlettebb állatai pároztak, odarakta Jákób a vesszőket a vályúkba a nyáj elé, hogy a vesszőket látva pározzanak. 42 De amikor satnya volt a nyáj, nem rakta oda, úgyhogy Lábánnak jutottak a satnyák, Jákóbnak pedig a fejlettebbek. 43 Így ez az ember egyre jobban gyarapodott: lett neki sok nyája, szolgálóleánya, szolgálja, tevéje és szamara. 1Mózes 30: 25 – 43

Bibliaolvasás: „Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, amint egy trónon ült. Magasztos volt és felséges; palástja betöltötte a templomot. [[2Kir 15,1-7](#) ; [2Krón 26,1-23](#) ; [Jn 12,41](#) ; [Jel 4,2.9-10](#) ; [5,13](#) ; [7,10.15](#) ; [19,4](#)] 2 Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel az arcát takarta el, kettővel a lábát takarta el, kettővel pedig repült. [[1Kir 22,19](#) ; [Ez 1,4-24](#) ; [Jel 4,8](#)] 3 Ezt harsogták egymásnak felváltva: Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet! 4 A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel. [[2Móz 20,21](#) ; [1Kir 8,11](#) ; [2Krón 5,14](#) ; [Ez 10,4](#) ; [Jel 15,8](#)] 5 Ekkor megszólaltam: Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek Urát látták szemeim! [[2Móz 33,20](#) ; [Bír 13,22](#) ; [Jak 3,2-12](#)] 6 Ekkor odarepült hozzám egy szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról. 7 Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétkezed meg van bocsátva. [[Jer 1,9](#) ; [Dán 10,16](#)] 8 Majd az Úr szavát hallottam, amint ezt kérdezi: Kit küldjek el, ki lesz a követünk? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!” Ézsaiás 6: 1-8.

A Bibliában nem találunk idealizált családokat, közösségeket és embert, mert a Szentlélek ihlette Szentírás a maga esendő és gyarló valójában mutatja meg az embert, magadat önmagadnak, azt, amit magadtól és a másik embertől is várhatsz, de azt is, hogy Istentől mit várhatsz! Jeremiás prófétánál olvassuk:

„Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt? Én, az Úr vagyok az, aki a szívet fürkészem és a veséket vizsgálom, hogy megfizessek kinek-kinek az ő útjai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint.” Jer 17:9-10. „Ezt mondja az Úr: Átkozott az a férfi, aki emberben bízik, és testi erőre támaszkodik, az Úrtól pedig elfordul szíve! [[Zsolt 118,8](#) ; [146,3](#)] Olyan lesz, mint bokor a pusztában: nem remélhet a jövőtől semmi jót. Kövek között tengődik a pusztában, a szikes, lakatlan földön. [[Jer 48,6](#)] De áldott az a férfi, aki az Úrban bízik, akinek az Úr a bizodalma. [[Ézs 40,31](#); [Zsolt 84,13](#); [125,1](#)] Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét. [[Zsolt 1,3](#)]” Jeremiás 17: 5 – 8.

A történet szerint Jákob ki akar lépni apósa Lábán árnyékából és tőle anyagilag is független autonóm életet akar élni két feleségével, két ágyasával tizenegy már megszületett és egy anyaméhben formálódó gyermekével.

Gondolom, hogy mindenki számára ismert az „itt a piros, hol a piros” szemfényvesztésen alapuló játék. Könnyűnek tűnik, csak követni kell a három csésze egyike alá rejtett piros tárgyat természetesen fogadás, értéktárgy, vagy pénz ellenében. Ha tehát a megkevert csészék alatt megtalálod a pirosat, nyersz, ellenkező esetben mindent veszítesz.

Jákób, amint arra a neve is utal¹, a csalás, átverés, lenyúlás és a bűvészkedés mestere. A becsület, az igazságosság és a családi rokoni szeretet kecségetően díszes, amúlatba ejtően gyönyörű palástjába öltözteti fel élete legnagyobb csalását és bűvészmutatványát, azt a gátlástalan tervét, amivel elhatározta, hogy bosszút áll apósán és a lehető legjobban ki fogja fosztani őt.

Mi volt tehát a nagy csaló csalija mi által fölé kerekedhetett a szinten csaló Lábánnak? Azt mondta neki, hogy az legyen az évtizedekig tartó szolgálatának bére, hogy apósa különítse el és adja neki a nyájából az összes pettyes és tarka, meg minden fekete juhot, és a kecskék közül is a tarkákat és a pettyeseket, majd pedig a legközelebbi ellésekből úgyszintén csak a tarka gidákat és bárányokat. Lábán beleegyezett. Attól a naptól Jákob külön legeltette az apósa egyszínű nyáját és külön a fiaira bízva a saját tarka-barka nyáját. Jákob azonban nem érte be ennyivel. Belső igazságérzetének mérlege nagyobb kiegyenlítést követelt. Hozzá is látott kieszelt tervének megvalósításába. Jákób tehát amikor apósa a színét illetően homogén nyáját legeltette, közben gyenge nyárfa-, mandulafa- és platánfavesszőket vágott, majd fehér csíkokat faragott beléjük úgy, hogy lecsupaszította a vesszőket a fehér részig, és odarakta a kecskenyáj elé a csikos vesszőket a vályúkba és itatókba, ahová inni járt a nyáj. Mert akkor szoktak párzani, amikor inni jártak. Ott páرزott a nyáj a vesszők előtt, és ezért csikos lábúakat, pettyeseket és tarkákat fogant és ellett a nyáj. Ezt a tarkának született nyáját Jákob elválasztotta magának. Így tett Jákob minden alkalommal. Valahányszor a nyáj fejlettebb állatai párosodtak, odarakta Jákób a vesszőket a vályúkba a nyáj elé, hogy a vesszőket látva foganjanak. De amikor satnya volt a nyáj, nem rakta oda, úgyhogy Lábánnak jutottak a satnyák, Jákóbnak pedig az épek, egészségesek és életerősek, amelyeket újból és újból elválasztott. Így szerzett magának Jákób

¹ Az pedig monda: Nem méltán hívják-e őt Jákóbnak, mert immár *két ízben csalt meg* engemet; elvevé elsőszülöttségemet, most pedig áldásomat vevé el. 1Móz 27:36.

hatalmas életerős nyáját, ugyanakkor apósának a génállományában is megroncsolt és meggyengített nyáját hagyott hátra.

Testvéreim! Ősi tudás elevenedik meg Jákob vakmerő, nagyratörő erkölcstelen és gátlástalan tettében. Mi ez az ősi tudás? Csak az, hogy az érző testek, amilyenek a juhok és a kecskék, de maga a testbe zárt ember is, a szem látásán keresztül a láttatott képek ösztönző befolyásolásaival pszichoszomatikusan képlékennyé és alakíthatóvá tehetőek. Mielőtt bárki kikérné magának a birkával való azonosítást, és azt mondaná, hogy a vázolt jákóbi gén-kísérlet csak a juhok és a kecskék esetében igaz, emlékeztetem, hogy az ősi Írás az emberre vonatkoztatva mondja a következőt:

„A mi Istenünk pedig az égben van, és amit akar, azt mind megcselekszi. Azoknak bálványa ezüst és arany, emberi kezek munkája. Szájuk van, de nem szólnak; szemeik vannak, de nem látnak; Füleik vannak, de nem hallanak; orruk van, de nem szagolnak; Kezeik vannak, de nem tapintanak, lábaik vannak, de nem járnak, nem szólnak az ő torkukkal. Hasonlók legyenek (lesznek) azokhoz készítőik, [és] mindazok, akik bíznak bennük! Izrael! te az Úrban bízzál; az ilyenek segítsége és pajza ő.” Zsolt 115:3-9.

Amilyen tehát a láttatott bálvány, olyanná torzul az imádója. A minap láttam az egyik kereskedelmi csatornán egy testépítő nőt, aki visszataszítóan torz volt a számomra, mert én nem tudok mit kezdeni egy férfi testébe beletuszkolt nővel, és ez igaz fordítva is.

Tény tehát, hogy a láttatott kép beleég az agyunkba, - de szerintem sokkal inkább a lelkünkbe – és ezt a belénk égetett halott mintát a gépies test elkezd gépiesen másolni, valahogy úgy, mint a fénymásolóba betett írást vagy képet a számítógépünkhöz kapcsolt nyomtató, azzal a különbséggel, hogy ez a másolás a testünkön belül történik, ezért elkezdi az ember hasonlóvá alakulni ahhoz a bálványképhez, amit úton és útfélen a szemén keresztül az elméjébe égetnek, azon keresztül pedig a lelkébe, és a lelkén keresztül pedig a hústestébe. Végül azt látjuk, hogy a hústest külső, immár szemmel is látható része magára ölti a benne eltorzult lélek képmását és ez a torzulás a génállományunkig elhat. Ettől az átoktól óvna bennünket a Tíz parancsolat², de ki veszi ma komolyan az élő Isten féltve óvó beszédét?

Hát nem vesszük észre, hogy mit művel velünk a divatdiktatúra a szépség, öltözködés, testépítés, egészség, viselkedés és gondolkodás területein? Nem tűnik fel nektek ez a pszichoszomatikus, azaz testi lelki torzulás, ami már kiüti a szemünket, hogy egyre több Barbie-baba alakú nő, vagy UFO és egyéb torzlény formájú ember jár köztünk?

Tény, hogy van bennünk egy utánzásért felelős program, ami a tanuláshoz kell, mint amilyen a csecsemő anyanyelvvelsajátítása, de az egymáshoz való alkalmazkodáshoz is nélkülözhetetlen, amikor közösen kell cselekednünk, például táncolni, vagy vadászni, egymást védve kell küzdenünk a harcmezőn az életünkért, egymásért. E tudattalan, vagyis nem az agy által tudatosan irányított utánzásért felelős tükroneuronok olyan idegsejtek, amelyek aktiválódnak, ha végrehajtunk egy mozgást, de akkor is kisülnek, ha csak látjuk, hogy másvalaki műveli ugyanezt. Ezek az embereket összehangolni képes idegsejtek, a tükroneuronok hoznak szinkronba, hangolnak össze bennünket a környezetünkkel, és tesznek képessé, arra, hogy más élőlényekkel együtt tudjunk élni. Ezek a sejtek a mozgásos utánzáson túl **az empátia készségeért is felelnek** az emberi agyban, segítségükkel értjük meg mások indítékait, motivációit, ismerjük fel szándékait.

² „És szólá Isten mindezeket az igéket, mondván: Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptomnak földéről, a szolgálat házából. Ne legyenek neked idegen isteneid én előttem. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek alant a földön, vagy amelyek a vizekben a föld alatt vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyedíziglen, akik engem gyűlölnék.” 2Móz 20:1-5.

Nos! Ezt az utánzó-másoló programot lehet becsapni a szemnek mutatott képpel, vagy képekkel, körmönfont hazug és ámító beszédekkel, olyan gátlástalan és látszólag következmények nélküli tettekkel, amelyeket ez a jelenvaló istentelen és gonosz világ jutalmaz és rövid távon égekbe emelő sikerekhez vezetnek. Mert egyezzünk meg abban, hogy az egymáshoz való viszonyulásainkból, a kommunikációinkból, a beszédünkben és a tetteinkből régen száműztük a bennünket ítéletre hívó élő Istent. Nincs hát élő és igazságos Isten, aki felelősségre vonna a gyűlöletben tocsogó ördögi tetteinket; szabad a pálya, jöhet akár az újabb holocaustig elmenő öldöklés!

Sokszor dühösen mondjuk ki valakiről, hogy birka, vagy egy „közösségről”, hogy birkanyáj. Hiszen nem gondolkodik, csak gépiesen utánoz, csak egymáshoz igazodóan cselekszik, sok esetben azt sem tudja, hogy mit cselekszik. Sodorja a tömeg vonzása, arra megy amerre a többiek, azt mondja és azt is teszi, amit a többiek. Ha megkérded, hogy miért, nem tud válaszolni, értelmesen semmiképp!

Azt is gondoljuk ilyenkor, hogy az a másik birka, de én nem. Az a csapat birkanyáj, de az enyém nem. Valóban? Generációnk a láttatott képek magatehetetlen hústömegévé lett. Olyan, mint a bonc-asztalra kifeszített béka a biológia órán, amit NaCl-al és árammal rángattatunk. A kép látása blokkolja a belső, az Isten Lelkétől átszellőztetett, áthatott szabad képalkotást. A kép lebilincsel, megkötöz, kimerevíti és cselekvésképtelenné tesz, miközben elhíteti velünk, hogy szabadok vagyunk és szárnyalunk.

A látottak hatására együtt és külön-külön is úgy alakultunk, formálódtunk és torzultunk el, amilyen képeket láttattak velünk nappal és éjjel. Képekkel bombáznak reggel, az ebédnél, a vacsoraközben. Az utcán és a házban. Szavazóplakátok kiáltanak le a falról és az oszlopokról, hogy rám szavazz, mert én vagyok a jövőd, a boldogságod, a messiásod. Mit cselekszel ekkora kép ostrom viharában? Hogyan választasz? Sokan kényelmesen és megszokásból. Mások kiábrándultan egyáltalán. Mások arra, akit a legtöbbet láttak, akár rájuk bámulni, akár bohóckodni, csodálatos és mesés dolgokat ígérni. De ki gondol ma arra, hogy a velünk láttatott képek, mesés álmok és rémképek már régen átalakítottak és eltorzítottak bennünket?

Ézsaiás halálfélelemtől és rettegetésektől áthatva kiált fel elveszett lényé legmélyéről:

- „Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát látták szemeim!” Ézsaiás 6: 5.

Ézsaiás próféta a mennyben a dicsőség trónja előtt állt, a trón körül szolgáló szent angyalok, szeráfok, kerubok társaságában, amikor látta az Isten jobbán uralkodó Krisztust, és hallotta Őt vele beszélni. „A szellemi igazságot a szellemi légkör által fogjuk fel, nem értelmi okoskodás útján.”³ Ézsaiás csakis ebben a krisztusi szent jelenlétben döbben rá arra az e világot gúzsba kötő szellemi valóságra, hogy noha ő az Isten papja, prófétája és szolgálója semmivel sem különb, mint bármely más kortársa, hisz ő maga is éppen olyan tisztátalan és torzult, mint a nyáj egésze. Így mondja ki maga felett az igaz ítéletet:

- „ELVESZTEM, mert tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom!”

Súlyos szavak! „Mert mindnyájan sokképpen vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.”⁴ Ézsaiás ott a templomban mindenkinél jobban tudja, hogy zabola nélküli, fékevesztett, ítéletre és halálra elsodródó testként áll az Úr trónja előtt, bűnök mocskában tisztátalanul. Ember ezzel a szennyyel nem tud mit kezdeni. Ézsaiás megadásra felemelt kézzel Isten kegyelmére szorultan áll és vár. És mit tesz Isten? A beégett bálványképek helyett egy új, nem földi, hanem mennyei beégetést ad az ő

³ Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett Primo/Evangéliumi Kiadó Budapest 1992. oldal 288.

⁴ Jak 3:2.

prófétájának, Ézsaiásnak. Akkor a trón mellől hozzá repült egy a szeráfok közül, és a mennyei oltárról vett izzó szénnel a kezében, amelyet fogóval tartott, megérintette a próféta száját, miközben így szólt:

- Íme ez illette ajkaidat, és hamisságod eltávozott, és bűnöd elfedeztetett (Ézs 6:6-7).

Mit tett az Úr? Beégette az ajkak kapuját, mely kapun a beszéd általi szenny képes volt bemocskolni és megrontani az egész testet. Krisztus Urunk mondja:

- „Mert **mindenki** tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg!” Márk 9:49.
Keresztelő János pedig Krisztus Urunkról ezt mondja:
- „Ő Szent Lélekkel és tűzzel keresztel majd titeket.” Máté 3:11.

Kemény az Úr? Igen az. Halljuk újra a Hegyibeszédben elhangzott figyelmeztetését!

„Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: Ne paráználkodjál! Én pedig azt mondom nektek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében. Ha pedig a te jobb szemed megbotráncoztat téged, vágd és égesd ki azt, vedd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék. És ha a te jobb kezed botráncoztat meg téged, vágd le azt és vedd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.” Máté 5:27-30.

Tudnod kell, hogy miként lehet összeégett ajakkal beszélni; olvasd hát Ézsaiást! Miközben olvasod érezd ajkadon az égési fájdalmat minden kimondott szónál, minden kiejtett hangnál! Hasonlóképpen tudnod kell, hogy milyen ezzel a megégetett szájjal politizálni, félkézzel, vagy fél szemmel az élő Urnak engedelmeskedni, mert leszámoltál a bálványt szolgáló hazug nyelveddel, a szörny-képre kacsingató másik fél szemeddel és gyűlöletre kész kezedd! Szentlélek keresztsége a tűzzel való megkeresztelkedés, és ez a tűz az élő és eleven Krisztus égeti be egész emberi lényünkbe; csak így lehetünk krisztusi emberek, személyiségek! „Egyéniségünknek az Istennel való személyes kapcsolat izzó tűzében ki kell égnie (Mt 3, 11). (...) Ő személyiségedet készül megerősíteni (ebben) a tűzben!”⁵

Nem babra megy a választás. Választanunk kell tisztátalan önmagunk és a szent Isten közt, üdvösség és kárhozat közt, az agyunkba beégetett bálványképek és az ajkunkat izzó tűzzel beégető élő Krisztus közt, sőt választanunk kell szentségtelen önmagunk és Szentlélek által a lényünk mélyébe égetett Jézus Krisztus közt!

Krisztus Urunk tanít és figyelmeztet! Van az a CSALÓ (értsd Sátán), aki a bennünk lévő birkát és kecskét legelteti, itatja, pároztatja, hogy kedvére való satnya, vagy ellenkezőleg szemnek kíváncsi, de piacról és *levágásra való*⁶ tenyészetet állítson elő. Semmi kétség ne legyen, hogy ez a CSALÓ a profizmus mestere, ami a társadalom és benne az egyedi ember manipulálását illeti. Ő a halálba legeltetés mestere! Hol botokat, hol pedig cifrákra faragott vesszőket állít az orrod elé, hogy a félelemkeltő, vagy szép csinos látványtól elkábítva és megbénítva, elvakítva és megvakulva, ne lássuk a teljes panorámát, hanem csak az elénk állított és bennünket torzítva bénító képet; csak az égjen az agyunkba, hogy ne is gondolkodjunk. Mennyei Atyánk és egyetlenegy Jó Pásztorunk, Krisztus viszont hatalma szavával és a hangjával akar bennünket terelni, legeltetni. Azt akarja, hogy Igéje hallása által a Lelke által

⁵ Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett Primo/Evangéliumi Kiadó Budapest 1992. oldal 289.

⁵ Jak 3:2.

⁶ Ezt mondja az Úr, az én Istenem: *Legeltess a leölésre szánt juhokat*, Amelyeket leölnek az ő tulajdonosaik, anélkül, hogy bűnnek tartanák, eladóik pedig ezt mondják: Áldott az Úr, mert meggazdagodtam! és pásztoraik sem kímélik őket. Bizony nem kímélem többé e föld lakosait, ezt mondja az Úr; sőt íme odaadok minden embert a felebarátja kezébe és az ő királya kezébe, és megrontják e földet, és nem szabadítom ki kezükből! Legeltetém hát a leölésre szánt juhokat, azaz a megnyomorgatott juhokat, Zak 11:4-7.

alakuljon bennünk élő kép Ő róla, hogy úgy és olyannak lássuk Őt, amilyennek Ő mutatja magát nekünk. Ő azt akarja, hogy teremő hangjával rezgessen meg és rendezzen át bennünk minden egyes sejtet, abban minden egyes atomot és azok minden alkotóelemét el egészen a genetikánk forrásáig; hogy hangja tegyen bennünket újjá, élővé és elevenné. Ha így figyelünk Urunkra és Istenünkre, hozzá hasonlóvá alakulunk és ezt mások is meglátják, akik pedig meglátnak követnek és utánoznak, hogy így legyünk az Úr szent népe.

Krisztus, ki nekünk az élet fája, nem ön-mutogató exhibicionista, nem mutogatja magát és nem kiált, nem hallatja hangját az utcán⁷, mégis halkán, szelíden, alig hallhatóan, de ellenállhatatlanul szólít és magához hív.

- Én hozzám jöjjetek mindnyájan, aki belefáradtatok ebbe az életbe, hogy a nyugalmbamba vigyelek! Máté 11:28.

Kérdezd hát!

- Hogyan hallhatom meg Őt? Miként ismerem fel Őt? Hogyan tudom Őt választani, az Ő tetszését, az Ő akaratát? És ki az a pásztor, az a jó és igaz vezető, aki nem a saját hasznáért fog terelni a vágóhídra, hanem a kies legelőkre és a hűs forrásokhoz vezet? Ki az, aki nem a nagy levágatásra szán bennünket, hanem valóban a javunkat akarja?
- Krisztus és a krisztusi ember!

Én ma Krisztus választom és olyan emberre szavazok, aki keresztyén templomba igaz szívvel hívja velem együtt segítségül az Úr nagy és szent nevét. Ámen.

⁷ „Íme az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, lelkemet adtam ő belé, törvényt beszél a népeknek. Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg.” Ézs 42:1-3.